

Mistflarden en een wolk van koper

Plaats: Bolsward, Martini-kerk. **Gebeurtenis:** concert Soli Brass o.l.v. dirigent Frans-Aert Burghgraef, m.m.v. Tetsje van der Kooi, Derk Stegeman en het koor Cantica Sacra uit Steenwijk. **Belangstelling:** 175 personen. **Herhaling:** zaterdag in de Pelikaanerkerk, Leeuwarden

BOLSWARD - Melodieuze, bronzen klankformaties, oplichtende accenten en een hoge mate van meeslependheid. Dat was wat Soli Brass zaterdag te bieden had in een concert dat allesbehalve alle-daags genoemd kon worden. Eerder was het een interessante afwisseling op vaak voorkomende brassbandprogramma's vol relatief korte nummers, waarin lastig een rode draad te ontdekken valt.

Zaterdag klonken slechts twee lange werken, en was er juist wel een rode draad: Britse composities uit de vorige eeuw. Het ging om de Five variants of Dives and Lazarus van Ralph Vaughn Williams, met als diva de harp, en het nogal zoete Requiem van John Rutter.

Beide werken waren door de handen van respectievelijk Dirk Annema en Hendrik de Boer her-

schapen voor Soli Brass and Friends, te weten harpiste Julia Stegeman die in beide werken optrad en de alleen in Rutter ingezette sopraan Tetsje van der Kooi en cellist Derk Stegeman met daarbij het koor Cantica Sacra uit Steenwijk.

Eerlijk is eerlijk: Annema en De Boer hadden goed werk verricht. In Vaughn Williams bleven de kenmerkende mistflarden in de muziek duidelijk hoorbaar. En ook de uitstraling van Rutter week nauwelijks af van het origineel, al was het natuurlijk met het vele koper wel een andere klankbelevens.

Opmerkelijk was de balans. In Rutter wist dirigent Frans-Aert Burghgraef een prachtig klanktoetaal te creëren waarin ook de harpbijdragen te traceren waren. In Vaughn-Williams daarentegen werkte de uitbundigheid van sommige passages averechts en losten details als harpspel of subtiel slagwerk vaak volledig op in de wolk van koper.

De prestaties van het koor logen er niet om, al namen de heren wel eens een afwachtende houding aan. En als ik moet kiezen tussen de snaren van Derk Stegeman en de stembanden van Van der Kooi, dan worden het de snaren.

RUDOLF NAMMENSMA